Kalász István

Oly korban…

Két nappal előtte, hétfőn a sógornője mondta neki, mennie kell, nem férnek el, és a férfi összecsomagolt. Két napig az átmeneti szállón aludt, szerdán 10 óra körül, az aluljáróban eladta a mobiltelefont egy árusnak. Ott találkozott a bátyjával, az tudott munkát, a Vásárcsarnokban, a sógornője hallott valamit. A férfi arra gondolt, lesz állása, így a Vásárcsarnok felé indult.

11 óra körül szél támadt a Duna felől, a férfi bement a Csarnokba.

11.01 perckor a Csarnokban a zöldséges mondta az árat, a vénasszony csak nézett, hiányzik egy százas, nem baj, drága? És várt. Dögölj meg, gondolta a zöldséges, soha nem fogok pénzt keresni, a vénasszony kárált valami Istenről, majd elment, a segéd jött, hozta a spanyol almát a nagybani piacról, szép áru, vevőt csalogat, mondta a segéd, a zöldséges ronggyal fényesítette, majd kitette az almákat a pultra. A férfi a Vásárcsarnokban kerülgette a vénasszonyokat, aztán meglátta jobbra a második standot, a zöldségest, a fényes almákat, megállt. Jó napot!, mosolygott a férfi a zöldségesre, gyerekkoromban nekünk is volt ilyen almánk nagyanyám kertjében, majd elvett egy almát a pultról, feldobta, elkapta. A zöldséges nézte a férfi koszos dzsekijét, foltos ingét, tegye vissza, szólt ki, a férfi megint feldobta az almát, elejtette, az alma elgurult. A segéd a dobozok között várta, hogy főnöke intsen, és ő szétrúgja a disznót, de a zöldséges segítségért kiáltott. A biztonsági őrök jöttek, almát lopott, mutatta a zöldséges, az őrök közrefogták a férfit, intettek a zöldségesnek, jöjjön ő is, a férfi nem szólt semmit, a két őr taszigálta le az alagsorba, lökték végig a sötét folyosón, a zöldséges csak ment mögöttük. Az alagsori helyiségben az egyik őr a székhez kötözte a férfit, rendezze le maga, mondták egyszerre, az asztalon vastag bot feküdt, az őrök kimentek.

13.30 perckor a helyszínelő fényképezett, a fiatal nyomozó állt a halott férfi fölött, nézte az almát, a második halott ezen a héten, a nyomozó körülnézett, a tett helyszíne: raktárhelyiség az épület aljában, dobozok, afféle büntetőhelyiség lehet? Miért ide hozták, kérdezte a nyomozó.

11.20 perckor a segéd látta, hogy a biztonsági őrök feljönnek a pincéből, intett nekik, mi van? Az idősebbik őr mutogatta, azok lent

vannak a pincében, majd mennek vissza tíz perc múlva, aztán eltűntek a tömegben.

11.21 perckor a zöldséges kérdezte, hogy miért vette el az almát, a megkötözött férfi nem válaszolt, ha lop, kiabálnak, megütik az őrök, de feljelentés soha nem lesz, ezt tudta a férfi, a zöldséges közel hajolt hozzá, miért vetted el az almát? Szép volt, válaszolta a férfi, és mosolyogott.

11.22 Fényes?, kérdezte a zöldséges megint. A férfi bólintott. Belenyúlok a zsebedbe, mondta a zöldséges, kiveszem a pénzemet, rendben? A férfi mondta, a kötél vágja csuklóját, engedje el, a zöldséges a fejét rázta, hívták a rendőrséget, mondta, várják, hogy megérkezzenek. A férfi nevetett, egy alma miatt nem jönnek ki a rendőrök, engedje már el, mondta, rá akar gyújtani, rángatta a szíjakat, de nem szabadult, a zöldségest düh öntötte el, a férfi feléje köpött, eltalálta a karját, a zöldséges ekkor ököllel ütött a férfi szájába, csönd lett, jó érzés, gondolta a zöldséges, és erősnek érezte magát. A férfi nem rángatta tovább a kötelet, igen, neki a sógornője szólt, mondta hirtelen, hogy a csarnokban, a második standon kisegítőt keresnek, a zöldségesnek ismernie kell sógornőjét, kicsi, vékony, szőke nő, anyajegy az arcán, nem? A zöldséges a fejét rázta. Meg nincs hol laknia, nincs pénze, igen, ezzel kellett volna kezdenie, mondta a férfi.

13.41. perckor: Mióta árul a Csarnokban, kérdezte a nyomozó, a zöldséges nem válaszolt, a falnak dőlt, zihált, a segédje beszélt, három hete vették át a standot, és a férfi az anyjukat szidta, a főnököt megütötte, rúgott, az almát meg elvette, érti? Nehéz ebben a csarnokban, vannak kínaiak, a vevők nem fizetnek, lopnak! A nyomozó intett, nem érdekli, mikor volt ez, kérdezte végül, mikor jött ide? Az áldozat? A zöldséges válaszolt, 11.05 perckor, erre emlékszik pontosan, a nyomozó bólintott, felírta noteszébe: gyanúsan precíz adatokat szolgáltat.

11.29. perckor a zöldséges felegyenesedett, ő megérti, hogy a férfi hajléktalan, elengedi, mondta, de ne lássa többé, eloldozta a férfit a székről, a férfi felállt, dörzsölgette a csuklóját, álltak a félhomályban, a férfi elvette az asztalról a botot, suhintott vele, a zöldséges hátrált, mi a baj, kérdezte a férfi, félsz? A segéd nézte az órát, a csarnok tele emberrel, a két biztonsági őr nem jött vissza, a főnök meg a tolvajjal lent van, a fenébe is, gondolta a segéd, baj lehet az alagsorban, ponyvával leterítette a pultot, elvett egy almát, aztán le a lépcsőn, be a vasajtón, szaladt a sötét folyosón a büntető felé, a tolvajokat szokták ott lerendezni…

11.35. perckor a zöldséges tovább hátrált, egy hónapja jöttem ki a börtönből, mondta a férfi, ígértek munkát, de semmi, na, akar segíteni?

Állást adni? Nekem? A zöldséges a fejét rázta, a férfi megfordult, nekiszaladt a falnak, a homloka vérezni kezdett.

06.20. Aznap hajnalban, az a férfi, akinek a homloka a falnak ütközött, és vérezni kezdett, buszon ült. Az utcát köd borította, a férfi az ablaküvegnek támasztotta homlokát. Mellette egy nő magyarázta, hogy jön a hideg, mínusz tizenöt fok lehet éjjel, mondta a rádió, így a nő, a férfi zsebében megszólalt a telefon, de nem vette fel. A férfi az átmeneti szállóról jött akkor, de oda már nem mehetett vissza, a férfi tudta, keresik, megverik, elvett éjjel egy mobiltelefont. Az asszony egyre a hidegről beszélt, a férfi arra gondolt, jön a fagy, elő kell keríteni a fiát, pénzt kell szereznie. A fia építkezésen dolgozott, elment a címre, de a lakópark kész volt, az udvaron már autók álltak, megint senkije sincs a városban, gondolta a férfi. Fiatal nő jött kisgyerekkel, a kisfiú kezében alma volt, tartotta a férfi felé, az asszony kiabált, hagyja, nem kell az alma a bácsinak, a férfi szomjas volt, de-de kellene, nyújtotta a kezét, a nő elrántotta a gyereket, 8.12 perc volt ekkor.

11.38. perckor: a férfi homloka vérzett, megy a rendőrségre, elmondja, megütötték, na? De ha ad egy ötezrest, nem szól a rendőröknek… A zöldséges anyjától kért kölcsön, hogy megvehesse a standot a Csarnokban, most meg bajba kerül, a rendőrségre kell járni, magyaráznia, hogy nem ütött, a gyerekét kikérdezik, apád hajléktalant ver? Dögölj meg, mondta, a zsebébe nyúlt, nyújtotta a pénzt, ekkor nyílt a vasajtó, belépett a segéd, mi van itt, kérdezte. És zihált. Igen, a segéd látta: főnöke pénzt adott, pedig a tolvajnak le kell sütnie a szemét, a földet kellene néznie, ez meg itt pénzt kap, gondolta a segéd. A segéd unokabátyjánál, a konyhában aludt, az unokabátyja múlt héten szólt, hogy jött egy zöldséges, embert keres, ő rohant, jelentkezett, a zöldséges felvette dolgozni, pénteken járt le a próbahét, a segéd ma először hozta az árut a főnök autójával, és a piac előtt belehajtott egy autóba, a segéd kussolt, majd azt mondja, valaki összetörte a főnök parkoló kocsiját, most meg pénzt ad a tolvaj kezébe? A férfi figyelte a segédet, olyan alak ez, mint a többi a börtönből, gondolta, a sógornője meg tévedett, vagy hazudott, nem volt itt állás neki, pedig a zöldséges jó ember lehet, nem kellett volna megzsarolni, de nem megütötte az előbb? Meg. Erre gondolt a férfi. És kimerültnek érezte magát.

13.49. A nyomozó hallgatta a magasból beszűrődő lármát, a zöldséges, a segéd álltak egymás mellett, hallgattak, vártak, fent működik a világ, gondolta a nyomozó, itt lent meg. Az egyik rendőr megkérdezte, kimehet-e dohányozni, a nyomozó bólintott.

11.44. A segéd az asztalra tette az almát, elvette a botot, a férfi arra gondolt, tényleg ilyen almák voltak a nagyanyja fáin is, és egyszer elmegy abba a kertbe az unokájával. A férfi egész nap nem ivott semmit, szomjas volt, az almáért nyúlt, eszébe jutott, hogy mondania kell, köszönöm, ahogyan a nagyanyja tanította, igen, nyúlt az alma után, a segéd vastag bottal a kezére vágott, fájt nagyon, a férfi lelkében ekkor összezuhant minden, a zöldséges arcába vágott, jöttek vissza az őrök, a zöldséges a falnak esett. Te rohadék, neked áll feljebb, üvöltötte valaki, a bot indult az arca felé, leteperték, rúgták, minden zúgni, dörömbölni kezdett, majd a férfi szemében vöröslött, foszforeszkált a fal.

13.55-kor a nyomozó azt mondta, le fogja tartóztatni a jelenlevőket, mert meghalt egy ember egy alma miatt, a zöldséges már nem sírt, sajnálom, mondta, a segédje szólt rá, hogy fogja be a száját, a zöldséges állt a fal mellett, kérdezte, felhívhatja-e még, mielőtt beviszik, a kislányát? A nyomozó bólintott, nézte az almát, közben arra gondolt, szerda van, este meglátogatja az anyját, igen, felszalad hozzá, de ma visz neki süteményt, mert annyira szereti.

Megjelent: Irodalmi Jelen, 2013. szeptember 3.